

Ende, en saadan Forhandling, skulde man, naar man har oplevet denne Finanslov-behandling, tro, enhver vil erkende har sine Fordele. Og da nu Forholdet er det, at den Udtalelse, som i Dag er fremført af det ærede Medlem Hr. Pürschel, viser, at en saadan Forandring ikke vil møde Modstand fra hans Partis Side, gentager jeg, hvad jeg flere Gange har udtalt. Ønske om fra denne Talerstol, at man bør gennemføre denne Ændring, ligegyldigt, om der er Medlemmer, som ikke kan se Fordelen derved; naar et Flertal forlanger en Forbedring af denne Form, saa lad os gennemføre den ved at lovfæste den i vor Forretningsorden, og lad os saa se, om der ikke derigennem sker et Fremskridt i hele vor Forhandlingsform.

De Bemærkninger, jeg har fremsat om Budgettet, har som sædvanlig givet Anledning til forskellige Udtalelser fra Partiet Venstres Medlemmer. Min Hensigt med Bemærkningerne var, som jeg fremførte, ikke at vende tilbage til Fortiden, men at gøre klart, at de Tal, vi nu opererer med, er nogle andre end dem, vi tidligere opererede med, og dette var nødvendigt, ikke blot, fordi man ude i Landet ganske simpelt hen sidestillede Driftsoverskuddet paa dette Budget med Driftsoverskud paa tidligere Budgetter, som om det var det samme, men ogsaa, fordi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, hvis finansielle Anseelse er stor her i Landet, i alt Fald med Hensyn til det rent tekniske, og som derfor ikke skulde misbruge den til Udtalelser af saa vildledende Karakter som dem, han fremsatte, udtalte, at paa dette Budget var der „omtrent Balance“. Det var denne Vending, som gjorde det nødvendigt for mig, syntes jeg, at gøre klart, hvad dette Budget siger, sammenlignet med tidligere Budgetter, og derfor viste jeg, at dette Budget, hvis det havde anvendt den gamle Form, havde haft et Driftsoverskud paa 60—66 Mill. Kr., og et saadant Budget vilde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard aldrig have betegnet som et Budget, der var omtrent balancerende, det kunde han kun gøre, naar han troede, at man vilde fæste sig ved de Tal, der fandtes paa dette og de tidligere Budgetter, som om det var det samme, de sagde. Fordelen ved det nuværende er, at et Overskud paa Driftsregnskabet er et virkeligt Overskud, deri har det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret. Dernæst vil man ved denne Form lettere end ved den tidligere klart faa frem, om det Aar, man arbejder med, til Anlægsudgifter anvender Kapitalforbrug ved Optagelse af Kassebeholdningen

og ved Laan, eller om det afholder Anlægsudgifterne gennem selve Driftens Overskud. Og dette Budget viser et Budget, som, hvis det bliver til Regnskab, har afholdt alle Aarets Driftsudgifter af Driftsindtægter og alle Anlægsudgifter af Driftsoverskud, hvortil kommer de ordinære Formueindtægter, der nu er opført paa Paragraffen om Arveafgift m. m., og tillige en betydelig Tilbagebetaling af Gæld. Derfor sagde jeg — og det kan aldeles ikke modsiges —, at hvis dette Budget kommer til at efterfølges af Regnskab, der svarer ganske til Budgettet, vil der ikke være Mage til det Regnskab i vor Statshusholdning. Man skal derfor ikke betegne det som noget, der er kun visende omtrent Balance, og det var for at illustrere, hvordan Forholdet er, at jeg fremførte disse Ting. Nu ved ganske vist ingen af os, om det virkelig bliver saadan, det er noget, der vil bero paa, om Rigsdagen og Finansministeren vil have Styrke under den kommende Behandling af Budgettet til at fastholde det Standpunkt, der er nedlagt ved dets Fremsættelse, saaledes at vi vedtager en Finanslov, der svarer dertil. Da vil det kunne blive det bedste Regnskab, som man har set. Dernæst, i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat fra anden Side, fandt jeg det naturligt at gøre op, at den højtærede Minister har fremlagt et Budget, som efter Udtalelser af ham, der jo følger med Strømningerne i Finanshovedkassens Udbetalinger og Indbetalinger, vil føre til, at dette Aar bliver et Opsparingsaar, med andre Ord et Aar, der medfører en Nedgang i vor Gæld, altsaa ikke Kapitalforbrug, men Kapitalopsparing. Hvis dette bliver Tilfældet, er det et Vendepunkt. Det var det, jeg illustrerede ved at vise, at de 5 sidste Aar havde været kapitalforbrugende.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at den Tilbagebetaling af Gæld, der vilde ske i indeværende Aar, ikke vilde være saa meget, hvis man udstedte de 8 Mill. Kr.'s Obligationer, som foreløbig hans Parti modsætter sig Udstedelsen af; men hvis de gaar i sig selv i Landstinget og vedtager den Arbejdsløshedslov, der er vedtaget her, og disse Millioner altsaa kommer til Udstedelse, vilde det ikke være en saa overordentlig stor Tilbagebetaling af Gæld, der fandt Sted i dette Aar. Nu forekommer det mig, at det ærede Medlem maa regne med, at den Forøgelse af Gæld, som her finder Sted, er en anden end den, han belastede Statskassen med, idet det jo ikke er en Gæld, der forøger Rentebyrden og Afdragene, idet det er andre, Kommunerne,